

Nehéz helyzetekből is lehet kiút

Sajnálatos módon az elmúlt hónapban több Covidos betegünk is volt a debreceni gyülekezetben, összefogva imádkoztunk a gyógyulásukért.

A megbetegedésekből végül két kórházi eset volt, az egyik az intenzíven végződött. Krisztián rövid időn belül súlyos állapotba került, és intenzív ápolásra volt szüksége, nehéz napokon ment keresztül. Az egész gyülekezet közösen imádkozott érte, és nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy Krisztián teljesen felépült. Bizonyágtételét felépülése után megosztotta a gyülekezetben.

Szeretném a bizonyágomat azzal kezdeni, hogy Isten valóban jó, valóban gyógyító. Most is és mindörökké. Elmondom az én esetemet, hogy halljátok, hogyan történt. Hó elején, hetedik környékén elkaptam a Covidot, rosszul lettem, elvitt a kórházba a mentő. Megnézték a tüdőmet, vért vettek, laborvizsgálatot kértek, kaptam infúziót, de azt mondta az orvos, hogy nyugodtan hazamehetek, gyorsan meg fogok gyógyulni, nagyon erős felépítésű ember vagyok. Két-három nap után otthon befulladtam, újra kijött értem a mentő, bevittek Covid osztályra, ahol oxigénpalackot tettek rám, elkezdtek egy gyógyító kúrát, de még akkor is azt mondták, hogy nem lesz semmi gond, igaz, hogy 40%-kal roncsolódott a tüdőm, de hamar ki fogok belőle jönni. Telefonon beszélgettem a pásztorommal, a testvéreimmel, elmondtam, hogy rosszul érzem magam és érzem, hogy valami rossz le akar uralni. Elkezdtek értem imádkozni, a pásztorom, Zoli is és a testvéreim is. Este 8 körül nagyon rosszul lettem, befulladtam. Azonnal visszaraktam az oxigént, de úgy éreztem, hogy már az is kevés. Jöttek az ápolók és az orvosok, mondták, hogy nagyon leesett a véroxigén szintem. Hallottam, ahogy azt is mondták, ne akarjak az intenzívra kerülni, próbáljak meg küzdeni. Úgy éreztem, hogy a testem már nem bír levegőt venni, a szervezetem nem bír már ezzel megküzdeni. Kifáradtam, és egy idő után elájultam. Arra emlékszem, hogy elkezdtem Istennel veszekedni. Kérdeztem, hogy hol vagy most, kerestem, de nem láttam sehol. Mondtam neki, hogy megígérte, átvisz minden bajon, de egyszerűen nem találtam sehol Istent. Eszembe jutott, amikor a hajóban ülnek a tanítványok a viharban és közeledett feljükk Jézus. Úgy képzeltem, hogy én is ott ülök a viharban a tanítványokkal együtt a hajóban. Jézus ekkor megszólított. Gyere, közeledj hozzám. Ekkor mondtam neki, hogy uram, most tényleg átadom az életemet. Ezelőtt két évvel merítkeztünk be, ahol már egyszer átadtam az életemet neki. Erre is gondoltam akkor. Ezután egyszer csak felébredtem, és nagyon nagy nyugalomban éreztem magam, csönd és nyugalom vett körül, mindennel meg voltam békélve. Azt hittem, hogy meghaltam. Odajöttek az ápolók és az egyik megszólalt. A te Istened megmentett. Néztem rá, honnan tudja, hogy hívő és keresztény vagyok. Többször kiáltottál Istenhez. Mondta. Hajnalban felkerültem az intenzív osztályra, ahol magasnyomú gépet tettek rám, mivel túl alacsony volt a véremlék az oxigén. Ahogy vittek fel, jöttek elő gyermekkorom bűnei. Tudtam, hogy sorba meg kell valljam őket Istennek és a

bocsánatát kell, hogy kérjem. Ahogy felértünk, rám rakták a gépeket. EKG, vérnyomásmérő, nagy nyomású oxigén, tele voltam csövekkel.

Ekkor ezt mondta nekem Isten: Akit a fiú megszabadít, az valóban szabad lesz.

Innentől pár nap alatt felépültem, Körülöttem mindenki leépülőben volt. Az orvos is azt mondta, hogy vannak az osztályon más fiatal emberek is, de maga az egyetlen, aki felépülőben van. A többiek mind rosszabbul voltak, volt olyan, aki ki sem jutott onnan.

Köszönöm az Istennek, a Megváltónak és köszönöm nektek testvéreim az imákat, mert tudom, hogy végig imádkoztatok értem. Teljesen meggyógyultam, mert tudom, hogy Isten teljes gyógyulást adott nekem. Köszönöm.

[Krisztián bizonyágtételét](#) gyülekezetünk YouTube csatornáján meg lehet hallgatni.

Gyülekezetünk a lelki segítségnyújtás mellett mindig törődött az egyéb szükségletekkel is. Karácsony közeledtével igyekszünk tehermentesíteni a családokat, ezért az elmúlt hetekben két helyen is ruhaosztást szerveztünk.

Az egyik az a gyülekezet udvarán volt, ahol közel 40 zsák ruhát osztottunk ki, és ezzel is próbáltunk enyhíteni rászoruló családok életén. Továbbá 20-25 zsák ruhát vittünk Nyíracskádra, ahol szintén nagy segítséget jelentett a ruhaadomány.

Forrás: Údvahadsereg Debreceni Gyülekezete | Pankotai Krisztián | Kommunikációs osztály

Dátum: 2021. december 14.

A boríték illusztráció, forrása: © Stevanovicgor | Dreamstime.com | Royalty-Free

Képek forrása: Údvahadsereg Debreceni Gyülekezete